

KANCELARIA PRAWNA
**JARZYŃSKI
& WSPÓLNICY**

Kancelaria Prawna
Jarzyński & Wspólnicy Sp.k.
(dawniej: Kancelaria Prawna
dr Marek Jarzyński & Kornel Novak s.c.)
www.jarzpartner.pl
NIP: PL 7780107466

Stary Rynek 81
61-772 Poznań, Poland
tel.: +48 61 852 26 10
fax: +48 61 852 76 36
e-mail: poznan@jarzpartner.pl
Bank Pekao S.A.: 73 1240 3220 1111 0000 3528 6774
SWIFT: PKOPPLPW

ODPIS

Poznań, dnia 25 maja 2020 r.

Trybunał Konstytucyjny
Al. Jana Christiana Szucha 12 A
00-918 Warszawa

Skarżący: O A

adres do doręczeń:

Kancelaria Prawna
Jarzyński & Wspólnicy Sp.k.
Stary Rynek 81; 61-772 Poznań

reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu:
radcę prawnego dr Marka Jarzyńskiego
Kancelaria Prawna
Jarzyński & Wspólnicy Sp.k.
Stary Rynek 81, 61-772 Poznań

**Organ, który wydał zaskarżone
przepisy:**

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Orzeczenie, którego dotyczy skarga:

Wyrok Sądu Najwyższego z .02.2016 r.
sygn. , doręczony pełnomocnikowi
Skarżącego w dniu 23.03.2016 r.

Sygn. akt: SK 6/20

Pismo pełnomocnika Skarżącego

Ustosunkowanie do stanowiska Prokuratora Generalnego z 22.04.2020 r.

Z powołaniem na postanowienie SR W z .01.17
ustanawiające mnie pełnomocnikiem Skarżącego z urzędu:

1. W trybie **art. 69 ust. 2** w zw. z **art. 42 pkt 1** ustawy z 30.11.16 o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym¹ (dalej jako: **uotpTK**) ustosunkowuję się do stanowiska Prokuratora Generalnego z 22.04.20 (dalej również jako: **stanowisko z 22.04.20**).

¹ Tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r. poz. 2293.

2. **Wnoszę o nieuwzględnienie wniosku Prokuratora Generalnego o umorzenie postępowania na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 uotpTK, albowiem zaskarżone unormowanie art. 398³ § 3 KPC w zw. z art. 398¹³ § 2 druga część zdania KPC, wyłączające kognicję Sądu Najwyższego w zakresie badania przedawnienia roszczenia, narusza standardy rzetelnej procedury określone bezpośrednio zarówno powołanym w skardze art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, jak i wiążącą Rzeczpospolitą Polską treścią art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności² (dalej jako: Konwencja).**

Standardy rzetelnej procedury nie mogą być pominięte z tego tylko względu, że:

„Konstytucja w żadnym miejscu nie determinuje (...) zakresu przedmiotowego nadzwyczajnych środków zaskarżenia”.

Por. stanowisko z 22.04.20, str. 16, wers 27. i n.

ani też z tego powodu, że:

„(...) prawo do wniesienia skargi kasacyjnej nie ma charakteru prawa konstytucyjnego”.

Por. stanowisko z 22.04.20, str. 16, wers 23. i n.

Ocena, czy zaskarżone unormowanie spełnia standardy wyrażone art. 45 ust. 1 Konstytucji RP i art. 6 ust. 1 Konwencji nie może być dokonywana tylko w odniesieniu do jednej fazy postępowania (np. tylko do postępowania II instancji albo kasacyjnego), lecz musi być przeprowadzona całościowo w odniesieniu do całego biegu postępowania - od jego zainicjowania przez wnioskodawcę (powoda) aż do prawomocnego niewzruszalnego rozstrzygnięcia. Tylko taki zakres ustaleń pozwala na rzetelną kontrolę konstytucyjności zaskarżonych przepisów.

Przedstawione przez Prokuratora Generalnego w stanowisku z 22.04.20 uwagi wskazujące na brak uregulowania w Konstytucji RP zakresu przedmiotowego nadzwyczajnych środków zaskarżenia, w tym skargi kasacyjnej, nie są przeszkodami do rozpoznania skargi z 02.06.16, a zwłaszcza nie stanowią o istnieniu przesłanek umorzenia postępowania ze względu na niedopuszczalność wydania orzeczenia, o której mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2 uotpTK.

² Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284, ze zm.

3. Stanowisku Prokuratora Generalnego z 22.04.20 zarzucam naruszenie art. 59 ust. 1 pkt 2 uotpTK poprzez powołanie tego przepisu jako proponowanej podstawy umorzenia postępowania, pomimo braku istnienia przesłanek przewidzianych tym przepisem:

- a. Gdyby przyczyny wymienione w stanowisku z 22.04.20 (m.in. brak konstytucyjnych ram dla skargi kasacyjnej) miały zadecydować o umorzeniu postępowania zainicjowanego skargą z 02.06.16, to nie zostałby spełniony podstawowy cel postępowania skargowego jasno określony w postanowieniu Trybunału Konstytucyjnego z 17.12.19 sygn. Ts 114/16 nadającym ww. skardze dalszy bieg. W postanowieniu tym ustalono m.in.:

*„(...) w przypadku rozpatrywanej skargi konstytucyjnej **zachodzą (...) wątpliwości, które wymagają zbadania** [wyróżn. MJ] – na etapie rozpoznania merytorycznego – podniesionych w niej zarzutów zgodności art. 398³ § 3 w związku z art. 398¹³ § 2 druga część zdania ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, ze zm.) z art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 Konstytucji”.*

Por. postanowienie TK sygn. Ts 114/16 z 17.12.19

Należy podkreślić, że wyżej zacytowanym postanowieniem uchylono orzeczenie TK sygn. Ts 114/16 z 20.08.19, w którym zarzucano właśnie, że:

„Z art. 45 Konstytucji nie wynika (...) prawo skarżącego do wniesienia skargi kasacyjnej (...)”.

Por. postanowienie TK sygn. Ts 114/16 z 20.08.19

W tym kontekście, akceptacja stanowiska Prokuratora Generalnego z 22.04.20 oznaczałaby niedopuszczalną próbę ponownego unicestwienia skargi m.in. na podstawie tych samych argumentów, które Trybunał Konstytucyjny (w składzie trzech Sędziów) prawomocnie oddalił jako niebędące przeszkodą do rozpoznania skargi w postanowieniu z 17.12.19 nadającym jej dalszy bieg.

- b. Ponadto, nietrafne są twierdzenia stanowiska z 22.04.20 o rzekomym braku w skardze zarzutów dotyczących „(...) przedmiotowego traktowania uczestników postępowania czy naruszenia gwarancji braku arbitralności sądu”.

Por. stanowisko z 22.04.20, str. 16, wers 13. – 15.

W skardze z 02.06.16 powołano zarzuty znacznie wykraczające zakresem ponad tylko przedmiotowe traktowanie stron czy arbitralność sądu. Skarżący zarzucił bowiem, że:

*„Brak możliwości weryfikacji w postępowaniu kasacyjnym ustaleń faktycznych Sądów I i II instancji w zakresie wpływającym na bieg przedawnienia roszczeń **jest równoznaczny z bezwarunkowym zamknięciem drogi sądowej w rozumieniu art. 77 ust. 2 Konstytucji RP, które w sposób trwały uniemożliwia usunięcie naruszenia prawa do sądu przewidzianego w art. 45 ust. 1 Konstytucji RP** [wyróżn. MJ]”.*

Por. skarga z 02.06.16, str. 2, wers 33. – 38.

Przytoczony zarzut jako zakresowo szerszy kumuluje zarzuty wskazane przez Prokuratora Generalnego jako rzekomo niewymienione w skardze (na zasadzie *argumentum a maiori ad minus* – skoro zakres skargi jest szerszy, to obejmuje również pomniejsze zarzuty dotyczące braku zapewnienia stronie uprawnień łącznie składających się na prawo do sądu).

c. Z rzeczywistym zakresem skargi nie licuje również twierdzenie stanowiska Prokuratora Generalnego z 22.04.20, że:

„(...) Skarżący nie czyni kwestionowanym przepisom k.p.c. zarzutów dotyczących naruszenia przez nie (...) standardów proceduralnych”.

Por. stanowisko z 22.04.20, str. 16, wers 11. – 13.

Skarga z 02.06.16 bezpośrednio zarzuca, że zawężenie kognicji SN przewidziane **art. 398³ § 3 KPC** w zw. z **art. 398¹³ § 2 druga część zdania KPC** stanowi ograniczenie prawa do sądu gwarantowanego **art. 45 ust. 1 Konstytucji RP**. Skarżący literalnie podał w skardze, że wszelkie ograniczenia prawa do sądu muszą nie tylko spełniać warunki wskazane w **art. 31 ust. 3 Konstytucji RP**³, ale muszą także uwzględniać treść **art. 77 ust. 2 Konstytucji RP**⁴.

³ Tj. mogą być wprowadzone tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób, a jednocześnie nie mogą naruszać istoty wolności i praw.

⁴ „Ustawa nie może nikomu zamykać drogi sądowej dochodzenia naruszonych wolności lub praw”.

Powołane w skardze przepisy Konstytucji RP (art. 31 ust. 3 i art. 77 ust. 2) dotyczą właśnie standardów proceduralnych. W tym kontekście nieporozumieniem jest zarzut stanowiska Prokuratora Generalnego z 22.04.20 o rzekomym braku powołania na takie standardy. W skardze wskazano właśnie, że zamknięcie drogi do sądu jest możliwe tylko na poziomie Konstytucji RP, a przepisy Ustawy zasadniczej nie wyłączają zastosowania zasad przewidzianych jej art. 45 ust. 1 (standard rzetelności procesu) w postępowaniu kasacyjnym, traktowanym jako kolejny etap sądowego dochodzenia praw przez poszkodowanego.

W sprawach, w których dopuszczono skargę kasacyjną, postępowanie kasacyjne musi spełniać standardy rzetelnej procedury na równi z wcześniejszymi postępowaniami instancyjnymi. Sprzeczna z *ratio legis* nadzwyczajnego środka zaskarżenia, a przez to niepożądana w demokratycznym państwie prawnym byłaby sytuacja, w której skarga kasacyjna nie musiałaby spełniać standardów stawianych niższym w hierarchii środkiem „zwykłego” zaskarżenia. Postępowanie przed Sądem Najwyższym ma być merytorycznym zwieńczeniem drogi sądowej, dającym ostateczną możliwość korekty rażąco niesprawiedliwych rozstrzygnięć.

Por. skarga z 02.06.16, str. 5, wers 1. i n.

4. W świetle przedstawionych zarzutów wobec stanowiska Prokuratora Generalnego z 22.04.20, podtrzymuję wnioski skargi konstytucyjnej z 02.06.16.

Potrzeba kontynuacji postępowania sygn. SK 6/20 wynika również z konieczności uwzględnienia stanowiska, a przede wszystkim poszanowania poglądu Trybunału Konstytucyjnego wyrażonego w postanowieniu sygn. Ts 114/16 z 17.12.19, w którym Trybunał bezpośrednio zapowiedział, że w sprawie zachodzą wątpliwości wymagające zbadania (por. str. 3, wers 21. i n.). W takiej sytuacji należy umożliwić wnikliwą analizę i oczekiwać wszechstronnego wyjaśnienia kwestii wątpliwych przez Trybunał. Zgłoszenie w takim przypadku wniosków o umorzenie postępowania (jak w stanowisku z 22.04.20) zaprzecza istocie postępowania, w którym powinna być wszechstronnie (art. 69 ust. 1 i 3 uotpTK) zbadana konstytucyjność zaskarżonego unormowania art. 398³ § 3 KPC w zw. z art. 398¹³ § 2 druga część zdania KPC.

5. W związku z dokonaniem na podstawie **art. 551 § 2** i następnych Kodeksu spółek handlowych przekształceniem spółki cywilnej Kancelaria Prawna dr Marek Jarzyński & Kornel Novak w Kancelaria Prawna Jarzyński & Wspólnicy spółka komandytowa, której przysługują wszystkie prawa i obowiązki spółki przekształcanej, od dnia doręczenia niniejszej informacji uprzejmie proszę o kierowanie korespondencji w sprawie na adres:

**Kancelaria Prawna Jarzyński & Wspólnicy Sp.k.
Stary Rynek 81
61-772 Poznań**

Opisana powyżej zmiana pozostaje bez wpływu na ważność umocowania do działania w sprawie, wynikającego z postanowienia SR W z .01.17 ustanawiającego mnie pełnomocnikiem Skarżącego z urzędu.

Załączniki: odpis pisma (5 x)